

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. K. pre trestný čin zneužívania vlastníctva** podľa § 258 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 vedenej na Okresnom súde dolný Kubín pod sp. zn. 3T 46/2004, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. M. C., advokáta v L. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2010, sp. zn. 2To 118/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2010, sp. zn. 2 To 118/2010, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

bol porušený zákon

v ustanovení § 254 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 v neprospech obvineného J. K.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu **sa z r u š u j e** a súčasne **z r u š u j e** aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Žiline **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo 16. septembra 2010, sp. zn. 3T 46/2004, bol obvinený J. K. uznaný za vinného z trestného činu zneužívania vlastníctva podľa § 258 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že dňa 4. apríla 2003 v čase najneskôr do 15.30 hod. v P.P. ako spoluvlastník odstránil zrubovú konštrukciu ľudového domu č. X., ktorý je zapísaný v Ústrednom zozname pamiatkového fondu – registri nehnuteľných kultúrnych pamiatok a chránený podľa zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obvinenému podľa § 258 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 peňažný trest vo výmere jedentisíc €.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 pre prípad, že by obvinený výkon tohto trestu úmyselne zmaril, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody na tridsať dní nepodmienečne.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť uhradiť poškodenej strane Slovenská republika v zastúpení P. škodu vo výške 859,70 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodenú stranu so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obvineného J. K. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozhodol uznesením zo dňa 24. novembra 2010, sp. zn. 2To 118/2010, tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody. Ostatné výroky prvostupňového rozhodnutia nadobudli právoplatnosť.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. M. C., advokáta v L. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Odvolaciemu súdu vytýka nesprávne právne posúdenie veci, čo sa prejavilo v tom, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu nezrušil.

Vzhľadom na rozsah poškodenia celej drevnej hmoty domu, tento podľa názoru obvineného už kultúrnou pamiatkou nebol. Havarijný stav domu si vyžadoval vykonanie neodkladných prác. Konanie obvineného za týchto okolností nie je možné kvalifikovať ako trestný čin zneužívania vlastníctva podľa § 258 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Obvinený ďalej v dovolaní poukazuje na porušenie zásady ne bis in idem vyjadrenú v ustanovení § 11 ods. 1 písm. f/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. V rámci priestupkového konania obvinený J. K. totiž už bol potrestaný kompetentným orgánom za tzv. korešpondujúci priestupok pokutou v sume 25 000 Sk (829,85 €). Nové stíhanie tej istej osoby za ten istý skutok je preto vylúčené. Európsky súd pre ľudské práva niekoľkokrát judikoval, že správne priestupky sú „trestnými“ deliktami v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Týmto sa odvolací súd, rovnako ani prvostupňový súd nezaoberali.

V ďalšej časti dovolania obvinený obom súdom vytýka porušenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu, keďže nebolo preukázané zavinenie obvineného a napriek tomu bol odsúdený.

Z týchto dôvodov obvinený J. K. navrhol dovolaciemu súdu, aby po vyslovení porušenia zákona zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, tiež rozsudok okresného súdu a odvolaciemu súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obsahom písomného vyjadrenia Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica k dovolaniu obvineného je poukaz na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/, druhá veta Tr. por., z ktorého jednoznačne vyplýva, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Keďže obvinený vo svojom dovolaní v podstate namieta skutkové zistenia a závery, ktoré dovolací súd nemôže skúmať, prokurátor navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., § 370 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Boli splnené podmienky dovolania v zmysle § 372, § 373 a § 374 Tr. por. Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania, a to na neverejnom zasadnutí o dovolaní konanom podľa § 382a Tr. por. Zistil, že bol porušený zákon.

Podľa § 254 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 ak nerozhodne odvolací súd podľa § 253 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podľa odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Krajský súd pri aplikácii tohto ustanovenia nepostupoval dôsledne. Náležitú pozornosť nevenoval, rovnako ako aj prvostupňový súd, skutočnostiam, ktoré priamo súvisia s právnym posúdením skutku vrátane zákonných dôvodov neprípustnosti trestného stíhania.

Vzhľadom na rozhodnutie obce P. ako príslušného stavebného úradu, zo dňa 8. apríla 2003 č. P-01/2003 o uložení pokuty J. K. vo výške 25 000 Sk za priestupok podľa § 105 ods. 2 písm. c/ zákona č. 50/76 Zb., o územnom plánovaní a stavebnom poriadku mal si odvolací súd (ale pred ním už aj okresný súd) objasniť nasledovné skutočnosti:

V prvom rade, či skutok právne hodnotený ako trestný čin zneužívania vlastníctva podľa § 258 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, pre ktorý bolo dňa 28. mája 2003 začaté trestné stíhanie a dňa 19. augusta 2003 vznesené obvinenie, je totožný so skutkom hodnoteným stavebným úradom ako priestupok. V prípade kladnej odpovede na túto otázku, bolo potrebné zistiť, či uvedené rozhodnutie stavebného úradu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, či sa teda stalo konečným rozhodnutím.

Ak by bola konštatovaná totožnosť skutku (t.j. zachovania jeho podstaty spočívajúcej v zhode konania obvineného alebo v následku hoci aj čiastočnej), trestné stíhanie by v zmysle § 11 písm. f/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bolo neprípustné.

Podľa tohto ustanovenia trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo už začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené proti tomu, proti komu sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozhodnutím iného orgánu na stíhanie trestných činov oprávneného, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Uvedená dikcia vo svojej podstate zodpovedá obsahu článku 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pojem „trestný čin“ má aj v tomto článku autonómny charakter (ako v čl. 6 Dohovoru), pričom so zreteľom na determinujúci význam „totožnosti skutku“ pre vymedzenie totožnosti „trestného činu“ (nie totožnosti právnej kvalifikácie) rozumie sa týmto pojmom aj priestupok, prípadne iný správny delikt.

V tomto zmysle je potrebné vyložiť pojem „trestný čin“ aj v ustanovení už konštatovaného § 11 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005.

Najvyšší súd v konaní o dovolaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 síce nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, pokiaľ ale nedošlo k v dovolaní uvedenej nesprávnej aplikácie zákona na zistený skutkový stav.

Bez ozrejmenia uvedených skutočností, ktoré mali byť predmetom preskúmania už v rámci riadneho opravného prostriedku nie je možné v posudzovanom prípade správne aplikovať zákon, vrátane posúdenia „ne bis in idem“ a v konečnom dôsledku samotnej prípustnosti trestného stíhania obvineného J. K. pre tento skutok.

Preto Najvyšší súd po vyslovení porušenia zákona v neprospech obvineného a zrušení napadnutého uznesenia krajského súdu a rozhodnutí naň nadväzujúcich, prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Úlohou Krajského súdu v Žiline bude opäť prerokovať a rozhodnúť odvolanie obvineného J. K. podané proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo 16. septembra 2010, sp. zn. 3T 46/2004, v kontexte s právnym názorom vysloveným dovolacím súdom.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. novembra 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová